

ଶିକ୍ଷା ପାଇଁ ତ୍ୟାଗ

୩

ପ୍ରଚ୍ଛଦ ପ୍ରସଙ୍ଗ

ଗୁରୁଙ୍କୁ ସବୁବେଳେ ଉଚ୍ଚ ଆସନ ଦିଆଯାଇଛି। ଈଶ୍ଵର ଗୁରୁଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟି କରନ୍ତି। ମାତ୍ର ଗୁରୁ ହିଁ ଈଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଈଶ୍ଵର ବୋଲି ଚିହ୍ନିଥାନ୍ତି। ଆମ ମହାଭାରତୀୟ ସଂସ୍କୃତିରେ ଗୁରୁଙ୍କୁ ଈଶ୍ଵର ନ ହେଲେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କଠୁ ବଡ଼ ଆସନ ଦିଆଯାଇଛି। ଶିକ୍ଷା, ଶିକ୍ଷାଦାନ ତଥା ସମାଜ ପରିବର୍ତ୍ତନରେ ନିଜର ତ୍ୟାଗ ପାଇଁ ଉଦାହରଣ ପାଳିଥିବା ଗୁରୁଙ୍କ ସମ୍ମାନରେ..

୪

ସିନେମା

ଈ
ଶ
ଦ
ନ

ମୁଠାରେ ରହିଯାଏ ଅଣ୍ଟା

ନାରୀର ଚନ୍ଦ୍ରପାତଳି ଅଣ୍ଟା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଆକର୍ଷିତ କରେ। ସେଇଥିପାଇଁ ତ ଏମିତି ଅଣ୍ଟା ପାଇବା ଲାଗି ଅନେକେ ଜିମ୍ ଯାଆନ୍ତି, ବିଭିନ୍ନ ବ୍ୟାୟାମ କରନ୍ତି। ନିକଟରେ ଜଣେ ମହିଳା ସୋସିଆଲ ମିଡିଆରେ ନିଜର ପତଳା ଅଣ୍ଟା ପାଇଁ ବେଶ୍ ଚର୍ଚ୍ଚାରେ ଅଛନ୍ତି। ଚର୍ଚ୍ଚାର କାରଣ ହେଉଛି, ତାଙ୍କର ଅଣ୍ଟା ଏତେ ପତଳା ଯେ ଜଣେ ବଳିଷ୍ଠ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ହାତ ମୁଠାରେ ଅଣ୍ଟା

ରହିଯିବ। ଏହି ଚରୁଣୀଜଣକ ହେଉଛନ୍ତି ମ୍ୟାନ୍ମାରର ୨୩ ବର୍ଷୀୟା ସୁ ନାଜଲ। ତାଙ୍କ ଅଣ୍ଟା ହେଉଛି ମାତ୍ର ୧୩.୭ ଇଞ୍ଚର। ବିଶ୍ୱାସ କରାଯାଉଛି ସୁଁଙ୍କ ଅଣ୍ଟା ହେଉଛି ପୃଥିବୀର ସବୁଠାରୁ ପତଳା ଅଣ୍ଟା। ତେବେ ଅନେକେ ତାଙ୍କ ଫଟୋ ଦେଖି ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ। ଆଉ କେତେକେ କହନ୍ତି ଫଟୋ ଏଡିଟ୍ ହୋଇଛି। ଆଉ କିଏ କହନ୍ତି ସୁଁ ବୋଧହୁଏ ସର୍ଜରି କରି ଏଭଳି ଅଣ୍ଟା ପାଇଛନ୍ତି। କିନ୍ତୁ ସୁଁ କହନ୍ତି, ଏଭଳି ଅଣ୍ଟା ପାଇବା ପାଇଁ ସେ କୌଣସି ସର୍ଜରିର ସାହାଯ୍ୟ ନେଇ ନାହାନ୍ତି। ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଡାକ୍ତରୀ ତାଙ୍କ ଅଣ୍ଟା ଏତେ ସବୁ ହୋଇପାରିଛି।

ଏ ସପ୍ତାହର ରାଶିଫଳ

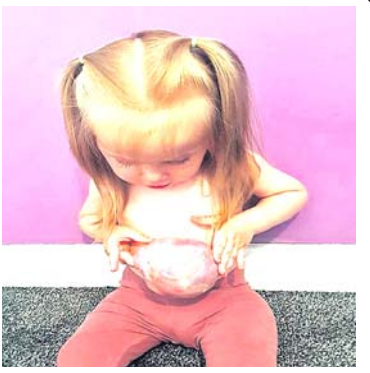
କ୍ୟୋର୍ଟିବିଦ୍ୟା ବିଶାରଦ ପ୍ରସନ୍ନ କୁମାର ମହାପାତ୍ର

ଅଗଷ୍ଟ ୩୦-ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୫

<p>ମେଷ</p> <p>ବନ୍ଧୁଙ୍କ ପ୍ରେରଣା, ସମସ୍ୟାର ପରିସମାପ୍ତି, ପାରିବାରିକ ଶାନ୍ତି, ପ୍ରିୟବନ୍ଧୁଙ୍କ ସାଙ୍ଗତା, ଖର୍ଚ୍ଚଭାର ବୃଦ୍ଧି, ଭୁଲ୍ ବୁଝାମଣା ଦୂର ହେବ, ବକେୟା ଚଳା ପାଇବେ, କଳାରେ ସୁନାମ, ନୂତନ ସମ୍ପର୍କ, ଯାତ୍ରାରେ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ।</p>	<p>ବୃଷ</p> <p>ସାମୟିକ ଅସୁସ୍ଥତା, କାମ ସ୍ଥିରତା, ବନ୍ଧୁଙ୍କ ସହଯୋଗ, ଯୋଜନା ବଦଳିବ, ଅର୍ଥ ସମସ୍ୟା, ଯାନବାହନରେ ଚୁଟି, ନିର୍ଦାଶର ପୂର୍ଣ୍ଣତା, ସଭାସମିତିକୁ ନିମନ୍ତ୍ରଣ, ଯାତ୍ରାରେ କୁଶଳ, ମାଙ୍ଗଳିକ କାର୍ଯ୍ୟର ପ୍ରସୂତି।</p>	<p>ମିଥୁନ</p> <p>ଆର୍ଥିକ ଉନ୍ନତି, କର୍ମକ୍ଷେତ୍ରରେ ସ୍ୱସ୍ୱ, ଶତ୍ରୁତାକୁ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ, ମିତ୍ରତାରେ କଳହ, ବାଣିଜ୍ୟର ଅଭିବୃଦ୍ଧି, ଆନୁଷ୍ଠାନିକ କର୍ମରେ, ମକଦ୍ଦମାରେ ବାଜିଦା।</p>	<p>କର୍କଟ</p> <p>ଦୈନିକ ବୁଦ୍ଧିତା, ଅବହେଳାକୁ କୈଫିୟତ, ପରିବାରରେ ମତାନ୍ତର, ଅନ୍ୟମାନଙ୍କତାରୁ ସମସ୍ୟା, ପ୍ରତିଯୋଗିତାରେ ସଫଳତା, ଉନ୍ନତି, ସହକର୍ମୀଙ୍କ ଅନୁରକ୍ତି, ପ୍ରିୟଜନଙ୍କ ସାନ୍ଧ୍ୟ।</p>	<p>ସିଂହ</p> <p>କର୍ମଜଞ୍ଜାଳ ବୃଦ୍ଧି, ମାନସିକ ଚାପ, ପ୍ରତିକୂଳ ପରିସ୍ଥିତି, ବିଳମ୍ବରେ ସଫଳତା, ସାଂଗଠନିକ ପ୍ରକ୍ରିୟାରତ୍ନ, ଆଇନ ସହାୟତା, ଅର୍ଥସଙ୍କଟର ସମାପ୍ତି, ସରକାରୀ ରଖିପ୍ରାପ୍ତି, ଶୁଭ ଖବର, ନିୟୁକ୍ତି ସୂଚନା।</p>	<p>କନ୍ୟା</p> <p>ଅତୀତ ଅନୁଚିନ୍ତା, ମାନସିକ ଦୁଃଖ, ଦୁର୍ଭାବନା ବୃଦ୍ଧି, ବନ୍ଧୁଙ୍କ ପରାମର୍ଶ, ପରିବାରର ସହମତି, ନୂତନ କାର୍ଯ୍ୟାରତ୍ନ, କଚେରି ମାମଲାରେ ବିଜୟ, ପଦସ୍ଥ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଅନୁକମ୍ପା, କ୍ରୀଡାରେ ସଫଳତା।</p>
<p>ତୁଳା</p> <p>କାମ ଅଟକିବ, ପରିବାରରେ ମତଭେଦ, ଭୁଲ୍ ବୁଝାମଣାରୁ କଳହ, ଭାଗବନ୍ଧ୍ୟାରେ ବିବାଦ, ଗୁରୁଜନଙ୍କ ପରାମର୍ଶ, ବ୍ୟବସାୟିକ ଉନ୍ନତି, ଅଧ୍ୟୟନରେ ସମସ୍ୟା, ଅର୍ଥ ସାହାଯ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତି।</p>	<p>ବିଛା</p> <p>ଅପୂରଣୀୟ ଅଭିଳାଷ, ବନ୍ଧୁଙ୍କ ପ୍ରତାରଣା, ଆଶାବାଦୀ ହେବେ, ଅପ୍ରିୟସତ୍ୟରୁ ଅଶାନ୍ତି, ଅଭାବ ମେଷ୍ଟିଯିବ, ସାହସିକ ପଦକ୍ଷେପ, ଦାୟିତ୍ୱ ବଢିବ, ସ୍ଥାନାନ୍ତରର ଦୁର୍ଘଟଣା, ସନ୍ତାନଙ୍କ ପତାସମସ୍ୟା, ସାମ୍ପାଦିକତାର ଗୌରବ।</p>	<p>ଧନୁ</p> <p>ଆରୋଗ୍ୟ ଲାଭ, ପତୋଶୀଳ ସହାନୁଭୂତି, ଧନସମ୍ପାଦନ ଲାଭ, ନିୟୁକ୍ତି ଖବର, ନୂଆ ଯୋଜନା, ପ୍ରଗତିର ପଥରୋଧ, ଉପସହିତ ହେବେ, ଆର୍ଥିକସ୍ଥିତି ବଦଳିବ। କର୍ମକ୍ଷେତ୍ରରେ ଛିଦ୍ରାଦ୍ୱେଷୀ, ପ୍ରଶାସନିକ ଚାଲିବ।</p>	<p>ମକର</p> <p>ମାନସିକ ଅସ୍ଥିରତା, ମାତୃବର୍ଗରେ ପୀଡା, ପରୋକ୍ଷ ଶତ୍ରୁତା, ପୁଚ୍ଛି ବେପାରରୁ ଲାଭ, ଯାନ୍ତ୍ରିକ ଜିନିଷ କ୍ରୟ, ବନ୍ଧୁ ମିଳନ, ନୂତନ ସମ୍ପର୍କ, ଅପବାଦରୁ ଦୁର୍ଘଟଣା, ବନ୍ଧନରୁ ମୁକ୍ତି, ଯାତ୍ରାର ସୁଯୋଗ।</p>	<p>କୁମ୍ଭ</p> <p>ଆର୍ଥିକ ଅଭିବୃଦ୍ଧି, ଜନକଲ୍ୟାଣ କର୍ମ, ସାମାଜିକ ସମ୍ପାଦନ, ସଙ୍ଗୀତ ରୂପ, ବିବାହର ପରିସମାପ୍ତି, ନିଷ୍ପତ୍ତିର ପରିବର୍ତ୍ତନ, ବେହସାବ ଖର୍ଚ୍ଚ, ରଚନାତ୍ମକ କାର୍ଯ୍ୟ, ଉଚ୍ଚଶିକ୍ଷାରେ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ।</p>	<p>ମୀନ</p> <p>ଉଚ୍ଚ ସମ୍ପାଦନ, କୃତ୍ରିମ ପ୍ରଶଂସା, ଗୃହାରତ୍ନରେ ସ୍ୱସ୍ୱ, ପାରିବାରିକ ଶାନ୍ତି, ସଭାସମିତିକୁ ନିମନ୍ତ୍ରଣ, ଗବେଷଣାରେ ଅଗ୍ରଗତି, ସହକର୍ମୀଙ୍କ ବିରୋଧ, ବନ୍ଧୁଙ୍କ ଅଭିମାନ, ଭିଜ୍ଜାନ୍ତ୍ୱ ଧରପଗଡ଼, ଆତ୍ମୀୟଙ୍କ ଅନାଦର।</p>

ଶରୀର ବାହାରେ ପେଟ

କ୍ୟାମ୍ପିଜରେ ରହୁଥିବା କୁନି ଝିଅ ଲୌରେଲ୍ ଜନ୍ମରୁ ହିଁ ଚର୍ଚ୍ଚାରେ ଅଛନ୍ତି। ଚର୍ଚ୍ଚାର କାରଣ ହେଉଛି ତାଙ୍କ ଅଜବ ଶରୀର। ଜାଣି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେବେ ଲୌରେଲ୍ ଜନ୍ମ ହେବା ପରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଲା ଯେ, ତାଙ୍କ ପେଟ, ଯକୃତ ଓ ଅନ୍ତନଳୀ ଶରୀର ବାହାରେ ଏକ ଅଳୀରେ ରହିଥିଲା। ଯଦିଓ ଏବେ ସେ ୨ ବର୍ଷ ବୟସର ଏବଂ ଏକ ସାଧାରଣ ଜୀବନ ବିତାଉଛନ୍ତି। ଅନ୍ୟ ପିଲାଙ୍କ ଭଳି ଖେଳୁଛନ୍ତି। କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ ମା' ବାପାଙ୍କୁ ସବୁବେଳେ ତାଙ୍କୁ ଜଗିବାକୁ ପଡିଥାଏ। କାରଣ ଏକ ଚମତା ପରସ୍ତ ଭିତରେ ଝୁଲି ରହିଥିବା ପେଟରେ ଆୟାତ ଲାଗିଲେ ଅବସ୍ଥା ସଜିନ ହୋଇପାରେ। ତେବେ ଲୌରେଲ୍ ଜନ୍ମ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ୧୨ ସପ୍ତାହର ଅଳ୍ପାୟାତ ଉପସ୍ଥିତି ଯାଇଥିଲା ତାଙ୍କର ଏହି ଅବସ୍ଥା ସମ୍ପର୍କରେ। ତେଣୁ ଡାକ୍ତର ଛୁଆଟିକୁ ଜନ୍ମ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ମାରିଦେବାକୁ ପରାମର୍ଶ ଦେଇଥିଲେ। ହେଲେ ଲୌରେଲ୍ଙ୍କ ମା' କେଲି ଓ ବାପା ଏଥିରେ ରାଜି ହୋଇ ନ ଥିଲେ। ତେବେ ଡାକ୍ତର କହନ୍ତି, 'ଲୌରେଲ୍ଙ୍କୁ ୩ ବର୍ଷ ବୟସ ହେଲେ ବାହାରେ

ଝୁଲି ରହିଥିବା ପେଟକୁ ଅସ୍ତ୍ରୋପଚାର କରି ଶରୀର ଭିତରକୁ ନେବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବା' ଏଥିରେ ଅନେକ ବିପଦ ବିରହିଛି। ତଥାପି ଲୌରେଲ୍ଙ୍କ ମା' ବାପା ଏହାକୁ ଉଠାଇବାକୁ ମାନସିକ ସ୍ତରରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛନ୍ତି।

ପାଠକୀୟ

► ପ୍ରଚ୍ଛଦ ପ୍ରସଙ୍ଗ 'ଫଟୋ ପାଇଁ' ରେ ଫଟୋଗ୍ରାଫରଙ୍କ ନିଜ କାମ ପ୍ରତି ଥିବା ନିଷ୍ଠା ଓ ଭଲ ପାଇବା ଦେଖି ଚକିତ ହୋଇଗଲି। ନିଜର ନିଶା ପାଇଁ ଜୀବନକୁ ବାଜି ଲଗାଇ ଦେଉଥିବା ଏହି ଫଟୋଗ୍ରାଫରଙ୍କୁ ହୃଦୟକୁ ସମ୍ମାନ ଦେଉଛି। ସୃଜନ ଓ ସିନେମା ପୃଷ୍ଠା ବି ମନକୁ ଆଁ ହୋଇଥିଲା।

-ରାଜେଶ ମହାପାତ୍ର, ଚରଣୀ, ଭଦ୍ରକ

► ଫଟୋଗ୍ରାଫି ନିଶାରେ ଯେ, ଲୋକେ ଏତେ ବଡ଼ ବଡ଼ ବିପଦକୁ ସାମନା କରିଥାଆନ୍ତି ଜାଣି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଲାଗିଲା। ମତେଲ ମିରରରେ ସିମ୍ପନ ଶର୍ମିଷ୍ଠା ବହୁତ ସୁନ୍ଦର ଦେଖାଯାଉଥିଲେ। ୩ ଫୁଟ ୮ ଇଞ୍ଚର ଠେକୁଆ ପାଠକ ବି ବହୁତ ଭଲ ଲାଗିଲା।

-ସିନି ପତିହାରୀ, ଜଗତସିଂହପୁର

► ପ୍ରଚ୍ଛଦ ପ୍ରସଙ୍ଗ, ସୃଜନ, ସିନେମା ପୃଷ୍ଠା ମନକୁ ଛୁଇଁଗଲା। ଜେଲ ନା ହୋତେଲ ବିଷୟରୁ ଅନେକ କଥା ଜାଣି ହେଲା। ମତେଲ ମିରରରେ ପ୍ରତିଥର ସୁନ୍ଦର ମତେଲଙ୍କୁ ଦେଖିବାକୁ ଭଲ ଲାଗେ। ହାଃ ହାଃ ବେଶ୍ ମଜାଦାର ଥିଲା।

-କରୁଣାକର ବେହେରା, ରାୟଗଡ଼ା

► ଛୁଟିଦିନର ଛୋଟ ପାଠଗୁଡ଼ିକ ପଢିବାକୁ ଭାରି ଭଲ ଲାଗେ। ସୃଜନର ଗପ, କବିତାଗୁଡ଼ିକ ହୃଦୟକୁ ଛୁଇଁଯାଏ। କାର୍ତ୍ତିନ କର୍ନର ଭାରି ମଜାଦାର ହେଉଛି। ପ୍ରଚ୍ଛଦ ପ୍ରସଙ୍ଗଗୁଡ଼ିକ ବେଶ୍ ଶିକ୍ଷଣୀୟ ହେବା ସହ ମନକୁ ଆଁ ହୋଇପାରୁଛି।

-ସାନିଆ ପଟ୍ଟନାୟକ, ଚୌଦ୍ୱାର, କଟକ

► 'ଜେଲ ନା ହୋତେଲ' ବିଷୟଟି ପଢି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଲାଗିଲା। ୩ ଫୁଟ ୮ ଇଞ୍ଚର ଠେକୁଆ ସତରେ ଭାରି ବିଶ୍ୱାସକର ଥିଲା। ରାଶିଫଳରେ ମୋର ବହୁତ ବିଶ୍ୱାସ। ତେଣୁ ମୁଁ ସବୁ ସପ୍ତାହ ଏହାକୁ ପଢ଼େ।

-ବିଜୁ ପ୍ରସାଦ ମହାପାତ୍ର, ଜଗନ୍ନାଥ ପ୍ରସାଦ, ଭଦ୍ରକ

► ଛୁଟିଦିନ ଆମର ଭାରି ପ୍ରିୟ। ସବୁ ରବିବାର ଏହାକୁ ଅପେକ୍ଷା କରି ରହିଥାଉ। ଏହାର ସବୁ ପୃଷ୍ଠା ବେଶ୍ ମନକୁ ଆଁ। ତେବେ ଏବେ ଏହା ୧୬ ପୃଷ୍ଠାରେ ଆସୁ ନ ଥିବାରୁ ଦୁଃଖ ଲାଗୁଛି।

-ରିମା ମିଶ୍ର, ପଟିଆ, ଭୁବନେଶ୍ୱର

► ଏଥରର ପ୍ରଚ୍ଛଦ ପ୍ରସଙ୍ଗ ପଢି ବହୁତ ଭଲ ଲାଗିଲା। କାର୍ତ୍ତିନ କର୍ନର, ହାଃ ହାଃ ପଢିବାକୁ ମତେ ବହୁତ ଭଲ ଲାଗେ। ଛୋଟ ଛୋଟ ପାଠଗୁଡ଼ିକ ମଜାଦାର ହେବା ସହ ଶିକ୍ଷଣୀୟ ହୋଇଥାଏ। ତେଣୁ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ମୁଁ ଆଗ ପଢ଼େ। ସୃଜନ ପୃଷ୍ଠାର ଗପ, କବିତାଗୁଡ଼ିକ ମନକୁ ଆଁ ହେଉଛି।

-ତୁଲସିଲି ନାୟକ, ଯାଜପୁର

ବିଶେଷ ଚିଠି

ସାହିତ୍ୟ ସମ୍ଭାର ସୁନ୍ଦର ବର୍ଣ୍ଣନା ସିନେମା ସାଙ୍ଗକୁ ଜଣା ଅଜଣାର କଥା ସପ୍ତାହରେ ଥରେ ଆସିଥାଏ ସିଏ। ଆଣିଥାଏ ସାଥେ କେତେ ହସକଥା ପୁଣି ଦିଏ ଦେଶ ବିଦେଶର ବାର୍ତ୍ତା। କେହି ନୁହେଁ ସିଏ ପ୍ରିୟ ଛୁଟିଦିନ ସଦା କିଣିନିଏ ସଭିଙ୍କର ମନ।

-ସୁଜାତା ସାହୁ
ଲୁଣି ବାହାଲ, ବୌଦ୍ଧ

ଶିକ୍ଷା ପାଇଁ ତ୍ୟାଗ

ଗୁରୁଙ୍କୁ ସବୁଦିନେ ଉଚ୍ଚ ଆସନ ଦିଆଯାଇଛି। ଈଶ୍ଵର ଗୁରୁଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟି କରନ୍ତି। ମାତ୍ର ଗୁରୁ ହିଁ ଈଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଈଶ୍ଵର ବୋଲି ଚିହ୍ନିଲେ। ଆମ ମହାଭାରତୀୟ ସଂସ୍କୃତିରେ ଗୁରୁଙ୍କୁ ଈଶ୍ଵର ନ ହେଲେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କଠାରୁ ବଡ଼ ଆସନ ଦିଆଯାଇଛି। ସେଥିଲାଗି କୁହାଯାଇଛି- ଗୁରୁଙ୍କୁ ନମଣିବ ନର/ଗୁରୁ ହିଁ ସାକ୍ଷାତ ଈଶ୍ଵର! ଶିକ୍ଷକତା ହେଉଛି ଏକ ଅତି ସାଧୁକର୍ମ। ଏହା ସମାଜର ମେରୁଦଣ୍ଡ ତିଆରି କରେ। ସଂସ୍କୃତି ପରମ୍ପରାର ମୂଳଦୁଆ ପକାଏ। ଦେଶର ଭବିଷ୍ୟତ ତିଆରି କରେ। ଏକଦା ଭାରତର ପୂର୍ବତନ ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ଏପିଜେ ଅବଦୁଲ କଲାମ୍ କହିଥିଲେ ଯେ, ଯଦି ମତେ କେହି ଜଣେ ଶିକ୍ଷକ ଭାବରେ ମନେ ରଖିବ ତା'ହେଲେ ମୁଁ ନିଜକୁ ଗୌରବାଦିତ ମନେ କରିବି। ଶିକ୍ଷା, ଶିକ୍ଷାଦାନ ତଥା ସମାଜ ପରିବର୍ତ୍ତନରେ ବ୍ରତୀ କେତେଜଣ ଶିକ୍ଷାମାନଙ୍କ ମଣିଷ ବା ଗୁରୁଙ୍କ ସମ୍ପର୍କରେ...

ସାବିତ୍ରୀ ବାଲି ପୁଲେ : ଗୁରୁଦିବସ କଥା ମନେପଡ଼ିଲେ ସାବିତ୍ରୀ ପୁଲେ ଆଖି ଆଗକୁ ଚାଲିଆସନ୍ତି। ୧୮୩୧ରେ ମହାରାଷ୍ଟ୍ରର ସତରା ଜିଲ୍ଲା ସ୍ଥିତ ନାଲଗାଁ ଗ୍ରାମରେ ଜନ୍ମଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ସାବିତ୍ରୀବାଲି ପୁଲେ। ତାଙ୍କ ମା'ବାପାଙ୍କର ସେ ଥିଲେ ପ୍ରଥମ ସନ୍ତାନ। ସେ ବିବାହ କରିଥିଲେ ଜ୍ୟୋତି ରାଓଙ୍କୁ। ବ୍ରିଟିଶ୍ ଉପନିବେଶ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଭାରତରେ ନାରୀ ଶିକ୍ଷାର ପ୍ରଚାର କଥା ଯେତେବେଳେ ଆଲୋଚିତ ହୁଏ ସେତେବେଳେ ସାବିତ୍ରୀବାଲି ପୁଲେଙ୍କ ନାମ ସବୁଠୁ ଆଗରେ ଆସିଥାଏ। ଉନବିଂଶ ଶତାବ୍ଦୀ ଥିଲା ଭାରତ ପାଇଁ ଯଦିସହି ମୁହୂର୍ତ୍ତ। ସେତେବେଳେ ନାରୀଶିକ୍ଷା କଥା କହିଲେ ଲୋକମାନେ କାନରେ ହାତ ଦେଉଥିଲେ। ସେହି ସମୟରେ ବି ତାଙ୍କର ଆଗ୍ରହ ଥିବା ଜାଣି ସାମାଜିକ ଜ୍ୟୋତି ରାଓ ତାଙ୍କୁ ପାଠପଢ଼ିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କଲେ। ସେ ଖାଲି ପାଠ ପଢ଼ିଲେନି; ଅଧିକତରୁ ଶିକ୍ଷାଦାନକୁ ତାଙ୍କର ବୃତ୍ତି ଭାବରେ ମଧ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିନେଲେ। ତାଙ୍କୁ ଭାରତର ପ୍ରଥମ ମହିଳା ଶିକ୍ଷକ ବୋଲି କୁହାଯାଇଥାଏ। ୧୮୪୮ରେ ସେ ମାତ୍ର ଆଠଜଣ ଝିଅଙ୍କୁ ନେଇ ଗୋଟିଏ ସ୍କୁଲ କରି ସେଠାରେ ଶିକ୍ଷାଦାନ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ। ଝିଅମାନଙ୍କୁ ପାଠ ପଢ଼ାଇ ସେ ସମାଜ ଓ ସଂସ୍କୃତିକୁ ନଷ୍ଟ କରୁଛନ୍ତି ବୋଲି ଅଭିଯୋଗ କରି ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କୁ ଯିବାଆସିବା ବାଟରେ ପଟାଅଣା, ଟମାଟୋ, ଗୋବର, ଟେକାପଥର ମାଡ଼ କରୁଥିଲେ। ଏସବୁ ପ୍ରତି ତାଙ୍କର ଖାତିର ନଥିଲା। ସେ ନିଜ ଜିବ୍ରେ ଅଟଳ ଥିଲେ। ସେତିକିନୁହେଁ, ସେ ସ୍ତ୍ରୀଲୋକମାନଙ୍କୁ ପାଠ ପଢ଼େଇବାକୁ ମଧ୍ୟ ଏକ ସ୍କୁଲ ଖୋଲିଥିଲେ। ତାଙ୍କର ଶିକ୍ଷାଦାନ କୌଶଳ ଏତେ ସରଳ ଥିଲା ଯେ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିନ ନୂଆ ନୂଆ ମହିଳା ଓ ଝିଅ ଆସି ସ୍କୁଲରେ ଯୋଗ ଦେଉଥିଲେ। ଆଜି ନାରୀଶିକ୍ଷାକୁ ନେଇ ଭାରତରେ ଯେଉଁ ନାରୀବାଜି ଦିଆଯାଉଛି ସାବିତ୍ରୀବାଲି ପୁଲେ ଯେ ତାହାର ଥିଲେ କର୍ଣ୍ଣଧାର ସେକଥାକୁ ଅସ୍ଵୀକାର କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ।

ଅନୁପୂର୍ଣ୍ଣା ମୋହନ : ତାଙ୍କ ସାମ୍ନାରେ ବୁଲି ଚାଲି ଥିଲା। ସେ ଚାହିଁଥିଲେ କୌଣସି ନା କୌଣସି ଏକ କର୍ପୋରେଟ୍ କମ୍ପାନିରେ ଚାକିରି କରିପାରିଥାନ୍ତେ। ମୋଟାଆଙ୍କର ଦରମା, ବିଳାସବ୍ୟସନ କିଛି ବି ଅଭାବ ରହିନଥାନ୍ତା। ଏକ ସୁରକ୍ଷିତ ଭବିଷ୍ୟତ ବି ତାଙ୍କ ପାଖରେ ଛାଇଭଳି ଲାଗି ରହିଥାନ୍ତା। ବ୍ରତୀୟତା ଥିଲା ଶିକ୍ଷାଦାନ। ଏଥିରେ ନା ଥିଲା

ଭବିଷ୍ୟତ, ନା ଥିଲା ମୋଟା ଦରମା, ନା ଥିଲା ଆରାମଦାୟକ ଜୀବନ, ନା ଥିଲା ବିଳାସବ୍ୟସନର ସଂକେତ। ବରଂ ଥିଲା ଏକ ଅନିଶ୍ଚିତ ଭବିଷ୍ୟତର ରାସ୍ତା। ମାତ୍ର ସେ ଶିକ୍ଷାଦାନକୁ ନିଜର ବୃତ୍ତି ଭାବରେ ଚୟନ କଲେ। ଏହା ତାଙ୍କ ପାଇଁ ବୃତ୍ତି ନଥିଲା; ଥିଲା ସେବା। ଶିଶୁଙ୍କୁ ଗୁଣାତ୍ମକ ଶିକ୍ଷା ଦ୍ଵାରା ହିଁ ଆମ ସମାଜର ମାନରେ ବୃଦ୍ଧି ଘଟିବ। ଏହାଦ୍ଵାରା ସୁସ୍ଥ ତଥା ସଚେତନ ନାଗରିକ ତିଆରି କରାଯାଇପାରିବ। ବାସ୍, ଅନୁପୂର୍ଣ୍ଣା ମୋହନ ଚାଲିଆସିଲେ ଶିକ୍ଷାକୁ ନେଇ ସେବା କରିବାକୁ। ତାମିଲନାଡୁର କନ୍ଧାପୁରୀ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କଲେ ତାଙ୍କ ସ୍ଵପ୍ନ ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନ। ଆଜି ସେହି ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନ ପଞ୍ଚାୟତ ସ୍ଥାନିୟନ୍ ପ୍ରାଇମେରି ସ୍କୁଲ ଭାବରେ ପରିଚିତ। ଯେକୌଣସି ସରକାରୀ ବିଦ୍ୟାଳୟ ଏହା ତୁଳନାରେ କିଛି ନୁହେଁ। ତାଙ୍କର ଶିକ୍ଷାଦାନ ପଦ୍ଧତି ଏଭଳି ସରଳ ତଥା ଉଚ୍ଚକୋଟୀର ଯେ, ପିଲାଏ କେବଳ ତାଙ୍କରି ମୁହଁକୁ ଅନେଇ ବସିଥାନ୍ତି। ଅନୁପୂର୍ଣ୍ଣା କହନ୍ତି, ଆଜି କର୍ପୋରେଟ କମ୍ପାନିରେ ଚାକିରି କରିଥିଲେ ସେ ଅବଶ୍ୟ ଅନେକ ଭଲରେ ଆଥାନ୍ତେ। ମାତ୍ର ତାଙ୍କୁ ଆତ୍ମସନ୍ତୁଷ୍ଟି ମିଳି ନ ଥାନ୍ତା, ଯାହା ଆଜି ତାଙ୍କୁ ଭରପୂର ମିଳିଯାଇଛି।

କେଶବ ସରଣ : ଯଦି ମନୋବଳ ଦୃଢ଼ ଓ ଉଦ୍ୟମ ବଡ଼ ହୁଏ ତା'ହେଲେ ଯେତେ ବାଧାବିଘ୍ନ ଆସିଲେ ସୁଦ୍ଧା ସଫଳତା ପଦ ରୁପନ ଦେଇଥାଏ। ଏହି କଥାର ଏକ ଉଦାହରଣ ହେଉଛି ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶ ସ୍ଥିତ ରାମପୁରର କେଶବ ଶରଣ। ଏକଦା ମାତ୍ର ପାଞ୍ଚ ଛ'ଜଣ ପିଲାଙ୍କୁ ଲେ ଗୋଟିଏ ଚାଟଗାଳୀ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ। ମାତ୍ର ତାହା ଆଜି ଏକ ବିଶାଳ ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନ। କେଶବ ଶରଣ ଏକଦା ଖୋଲିଥିବା ଚାଟଗାଳୀ ଆଜି ଏକ ଇଣ୍ଟରମିଡିଏଟ୍ କଲେଜରେ ପରିଣତ ହୋଇଛି। ଏହାର ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀ ସଂଖ୍ୟା ହେଉଛି ୧,୩୨୦। କେଶବ ଶରଣ ଯେତେବେଳେ ତାଙ୍କର ଚାଟଗାଳୀ ଆରମ୍ଭକଲେ ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କୁ ମିଳିଥିଲେ ମାତ୍ର ପାଞ୍ଚ ଛ'ଜଣ ପିଲା। ଏହା ଅବଶ୍ୟ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଖୁବ୍

ଜମ୍ମାନ୍ ଖାଁ

ସାବିତ୍ରୀ ବାଲି ପୁଲେ

କେଶବ ସରଣ

ନୈରାଶ୍ୟଜନକ ଥିଲା। ମାତ୍ର ସେ ହତୋତ୍ସାହିତ ହୋଇ ନଥିଲେ। ସେଇ ପାଞ୍ଚ/ଛ' ଜଣଙ୍କୁ ସେ ପାଠ ପଢ଼ାଇଲେ। ତାଙ୍କର କଥାଗୁଡ଼ିକ ଏତେ ମଧୁର ଥାଉ ପାଠପଢ଼ାର ଶୈଳୀ ଏତେ ସୁନ୍ଦର ଥିଲା ଯେ ଧୀରେ ଧୀରେ ପିଲାଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ବଢ଼ିବାକୁ ଲାଗିଲା। ଦୁଇମାସ ଭିତରେ ତାଙ୍କ ଚାଟଗାଳୀରେ ପିଲାଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ଯାଇ ପହଞ୍ଚିଲା ୧୫୦ରେ। ଏଥିରେ ସେ ଏତେ ମାତ୍ରାରେ ଉତ୍ସାହିତ ହୋଇଥିଲେ ଯେ, ସଙ୍ଗେସଙ୍ଗେ ଗୋଟିଏ ଫର୍ମାଲ ସ୍କୁଲ ଆରମ୍ଭ କରିଦେଲେ। ତାଙ୍କର ଚାଟଗାଳୀ ପରିମିତର ଗୋଟିଏ ମାତ୍ର ଚାଟଗାଳୀ ରହିଥିଲା। ସେଇଥିରୁ ତାଙ୍କର ଗୁଜରାଣ ମେଣ୍ଟୁଥିଲା। ମାତ୍ର ସେଠାରେ ଏକ କୁନିଅର ହାଇସ୍କୁଲ ଆରମ୍ଭ କରିଦେଲେ। ପରେ ପରେ ଶିକ୍ଷା ବିଭାଗରେ ତାଲିମ ନେଇ ତାଙ୍କ ସହିତ ଆସି ଯୋଗଦେଲେ ତାଙ୍କର ପୁଅଝିଅ। ପରେ ଏହା ଇଣ୍ଟର କଲେଜରେ ପରିଣତ ହେଲା। ସମ୍ପ୍ରତି ଏହାର ନାମ କେଶବ ଇଣ୍ଟର କଲେଜ ରଖାଯାଇଛି। ଜଣେ ନିକମ୍ପ ଉଦ୍ୟମରେ କ'ଣ କରିପାରେ ତାହାର ଏକ ନମୁନା ହେଉଛି କେଶବ ଶରଣ।

ଜମ୍ମାନ୍ ଖାଁ : ରାଜସ୍ଥାନର ଅଲଧ୍ଵାର ନିବାସୀ ହେଉଛନ୍ତି ଜମ୍ମାନ୍ ଖାଁ। ବୃତ୍ତି ଶିକ୍ଷକତା। ସେ ଜଣେ ସଂସ୍କୃତ ଶିକ୍ଷକ। ନିଶା କିନ୍ତୁ ଆପ୍ ତିଆରି। ଗୋଟିଏ ନୁହେଁ କି ଦୁଇଟା ନୁହେଁ, ସେ ତିଆରି କରିଛନ୍ତି ୫୨ଟି ଏକ୍ସକେଗନାଲ୍ ଆପ୍। ଆଉ ଇ-ଲର୍ଣ୍ଣିଂ ତଥା ଡିଜିଟାଲ ଇଣ୍ଡିଆରେ ସହାୟକ ହେବ ବୋଲି ସେସବୁ ଆପ୍କୁ ମାନବ ସମ୍ବଳ ବିକାଶ ମନ୍ତ୍ରାଳୟକୁ ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି। ତାଙ୍କର ଆପ୍ ସବୁ ୩୦ ଲକ୍ଷ ଡାଲରଲୋଡ଼ ହୋଇ ସାରିଛି। ପ୍ରତିଦିନ ଚାରିକୋଟିରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵ ସେସବୁକୁ ଦେଖୁଥାନ୍ତି। ଏହି ଉଚ୍ଚକାମ୍ନୀ ମହତ ମଣିଷମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଶେଷରେ ଏତିକି କଥା କୁହାଯାଇପାରିବ ଯେ ଶିକ୍ଷାକୁ ଆଗେଇ ନେବା ପାଇଁ ଯେଉଁ ଗୁରୁ ପରମ୍ପରା ଆମର ଏଇ ମହାଭାରତୀୟ ସଂସ୍କୃତି ଆରମ୍ଭ କରିଦେଇଯାଇଛି ଏମାନେ ତାହାର ଜଣେ ଜଣେ ସାଥୀକ ସାରଥୀ। -ରାଜେନ୍ଦ୍ର ରାଉଳ

ଦେବଦାସୀ

-ସାଗରିକା ପଣ୍ଡା

ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭେ ଆସେ ମୁହିଁ
ରାତ୍ରିର ନିକିତ ଅନ୍ଧାରେ
ସମସ୍ତେ ଶୋଇଗଲା ପରେ
ବାନ୍ଧେ ତୁମ୍ଭେ ପାଇଁ ଗୁଂଗୁର
ମୋ ପାଦରେ ।
କାଳେ କିଏ ଦେଖିଲେବ
ସେଥିପାଇଁ ରାତ୍ରିର
ନିଶା ଗରଜିଲା ପରେ
ନିଜକୁ ମୁଁ ସମର୍ପି ଦିଏ
ତୁମ୍ଭେ ପାଖରେ ।
ଏକାନ୍ତ କରିବାକୁ ଚାହେଁ
ରାଧିକାର ସ୍ଥାନ
ନେଇ ପାରେନି
ରହିଯାଏ ମୁହିଁ
ଦେବଦାସୀ ହୋଇ ।।।

-ବରୁରାଜ, ମାଧବନଗର, ଭଦ୍ରକ
ମୋ-୯୧୭୮୩୩୯୫୧୨

ପକେଟ କ୍ୟାଲେଣ୍ଡର

- ଡଃ ନରେନ୍ଦ୍ର ସେଠୀ

ନୂଆ ବର୍ଷ ଆରମ୍ଭରୁ ବାପା କୋହିନୁର ପକେଟ
କ୍ୟାଲେଣ୍ଡର କିଣି ଆଣୁଥିଲେ । ବର୍ଷେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଭାଗ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରୁଥିବା ସେଇ ଛୋଟିଆ
ବହି ଖଣ୍ଡକ ରହେ ବାପାଙ୍କ କୁର୍ତ୍ତାର ଛାତି
ପକେଟରେ । ବାପାଙ୍କ ରାଶି କନ୍ୟା । ଭାଗ୍ୟ
ଫଳ, ଗୃହ ଦଶା, ଶନି ସପ୍ତା ଓ ରାହୁ ମହାଦଶା
ବିଷୟରେ ସବୁ କଥାଗୁଡ଼ିକ କହୁଥିଲା ପକେଟ
କ୍ୟାଲେଣ୍ଡର । ତା' ଛଡା ଏକାଦଶୀ, ହଳ
ନିଷେଧ, ଜାଗର ଓ ରଥଯାତ୍ରାର ଠିକ ତିଥି
ବାର ସବୁ ବାପା ସେଇ କ୍ୟାଲେଣ୍ଡର ପଢି
ଜାଣନ୍ତି । ବିଶ୍ୱସ୍ତ ପକେଟ କ୍ୟାଲେଣ୍ଡର କେବେ
ବାପାଙ୍କ ଭାଗ୍ୟ ବଦଳେଇବା ମୁଁ ଦେଖିନି ।
ତଥାପି ଜମିଜମା କ୍ରୟ, ଧନଲାଭ ବ୍ୟତୀତ
ଏସନ ଭାରତ ଓ ପୃଥିବୀର ରାଜନୈତିକ
ପରିସ୍ଥିତି ବିଷୟରେ ମଧ୍ୟ ପକେଟ କ୍ୟାଲେଣ୍ଡର
କିଛି କିଛି କହେ । ନୂଆବର୍ଷ ଅବ୍ୟବହିତ ପୂର୍ବରୁ
ବାପା ଅସୁସ୍ଥ ହେଇ ହସ୍ପିଟାଲରେ ଥିଲେ ।
ପକେଟ କ୍ୟାଲେଣ୍ଡର କିଣି ପାରି ନ ଥିବାରୁ
ନୂଆବର୍ଷ ଦିନ ଖବରକାଗଜରେ କନ୍ୟା ରାଶିର
ଭାଗ୍ୟ ଫଳ ପଢି ଶୁଣେଇବାକୁ କହିଲେ । ମୁଁ
ପଢ଼ିଲି । 'ବର୍ଷଟି ଭଲରେ କଟିବ' । ଜମିଜମା

କ୍ରୟ କରିବାର ସୁଯୋଗ ଲାଭ କରିବେ ।
ଉଦରଜନିତ ଯନ୍ତ୍ରଣାରେ ପୀଡ଼ିତ ହୋଇପାରନ୍ତି ।
ବାପାଙ୍କ ମୁହିଁ ଚମକି ଉଠିଲା । 'ଦେଖିଲୁ
ତ ..?' ନିଜ ପେଟ ଯନ୍ତ୍ରଣାକୁ ନେଇ
ଡାକ୍ତରଖାନାରେ ଥିବାରୁ ପକେଟ କ୍ୟାଲେଣ୍ଡର
କଥା କେତେ ସତ ମୋତେ ପ୍ରମାଣିତ କରୁଥିଲେ ।
ହେଲେ ଜମି ଜମା କ୍ରୟ କରିବାର ସୁଯୋଗ ନ
ଥିବା କଥା କହିବାରୁ ବାପା ନିରାଶ ହେଲେ ।
ତଥାପି ଡାକ୍ତର ବିଶ୍ୱାସ ଥିଲା କ୍ୟାଲେଣ୍ଡର କଥା
ନିଶ୍ଚୟ ସତ ହେବ । ହଠାତ୍ ସେଇଦିନ ରାତିରେ
ବାପା ଚାଲିଗଲେ । ପୁରୀ ସ୍ୱର୍ଗଦ୍ୱାରରେ ଶବ
ବ୍ୟବଚ୍ଛେଦ ପାଇଁ ମୁନିସିପାଲିଟି ଅଫିସରେ
ସାତଶ' ପଚାଶ ଟଙ୍କାର ରସିଦ୍ କାଟି ଚାରିହାତ
ଜମିରେ ଯୁଇ ଜାଳିବାକୁ ଅନୁମତି ପାଇଲି ।
ଶେଷରେ ଜମିଜମା କ୍ରୟ କରିବାର ସୁଯୋଗ
ଲାଭ ହେଲା ।

-ବୈଜ୍ଞାନିକ, ଭାବା ପରମାଣୁ ଗବେଷଣା
କେନ୍ଦ୍ର, ପରିବେଶ ନିରୀକ୍ଷଣ ପରୀକ୍ଷାଗାର,
ଯାଦୁଗୁଡା, ପୂର୍ବସିଂଭୁମି, ଝାରଖଣ୍ଡ,
ମୋ-୭୦୦୪୦୬୮୧୧୦

ତୁଇ ଗଜ

-ଡା. ବାସୁଦେବ ପ୍ରଧାନ

ତୁ ଯୋଉଠି ଥା ତୁ
ଭଲରେ ଥା,
ମନରେ ଥା ତୁ
ହୃଦୟରେ ଥା ।।
ମୁଖା, ହାତ ଧୁଆ,
ସାମାଜିକ ଦୂରତା
ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ାକ
ମୋ ଦହିହାଣ୍ଡି
ଚହଲେଇ ଦେଲେଣି ।।
ଯାଇକି ବା ଲାଭ କ'ଣ ଯେ
ତୁ ତ ଦୂରେଇ ରହିବୁ
ମୋଠୁ
ତୁଇ ଗଜ ।।

-ଶ୍ରୀକୃପା, ଇନ୍ଦ୍ରପ୍ରସ୍ଥ ଫେଜ୍-
୨, ପୋଖରୀପୁଟ, ଭୁବନେଶ୍ୱର
ମୋ-୯୪୩୭୩୦୫୦୪୫

ଅସ୍ତିତ୍ୱ

-ସୁବ୍ରତ ମଲିକ

ନିଷ୍ଠୁର କୋଠରି
ନିଃସୂକ୍ଷ୍ମ ରଜନୀ
ପଟାରେ ହୃଦୟର ପ୍ରତିଧ୍ୱନି
ଆମ ସମ୍ପର୍କର ଅସ୍ତିତ୍ୱ ?
କ'ଣ ବା ଦେବି ପ୍ରତ୍ୟୁତ୍ତର
ଅଟେ ନିଷ୍ଠୁପାୟ
କେମିତି କହିବି
ଯେଉଁଠି ଆରମ୍ଭ ସେଇଠି ଶେଷ ।

-ମଙ୍ଗଳପୁର, ଅସୁରାଳି, ଭଦ୍ରକ
ମୋ-୭୨୦୫୫୩୦୯୨୭

ସାରା-
ବରୁଣ

ଦୀପାବଳିକୁ ଅପେକ୍ଷା

ଡେଭିଡ୍ ଧାଞ୍ଜନଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶନାରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଛି ରିମେକ୍ ଫିଲ୍ମ 'କୁଲି ନଂ ୧' । ଏହି ଚିତ୍ରଟି କେବେ ପରଦା ଉପରକୁ ଆସିବ ତାକୁ ନେଇ ଆଲୋଚନା ଜୋର ଧରିଛି । ନିକଟରେ ସେଥିରେ ଏକରକମ୍ପ ପୂର୍ଣ୍ଣଚ୍ଛେଦ ପକାଇଛନ୍ତି ଏହାର ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭୂମିକାରେ ଅଭିନୟ କରୁଥିବା ବରୁଣ ଧାଞ୍ଜନ । ସେ କହନ୍ତି, 'ବର୍ତ୍ତମାନ କରୋନ ମହାମାରୀ ପାଇଁ ପ୍ରେକ୍ଷାଳୟ ବନ୍ଦ ରହିଛି । ନିକଟରେ ତାହା ଯେ ଓପନ ହେବ ସେମିତି କିଛି ଗ୍ୟାରେଣ୍ଟି ମଧ୍ୟ ନାହିଁ । ତେଣୁ 'କୁଲି ନଂ ୧'କୁ ଆମେ ଓଟିଏ ଫର୍ମାଟ୍‌ରେ ରିଲିଜ୍ କରିବାକୁ ଯାଉଛୁ । ସମ୍ଭବତଃ ଚଳିତବର୍ଷ ଦୀପାବଳିରେ ଫିଲ୍ମର ଡିଜିଟାଲ ରିଲିଜ୍ ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ରହିଛି । ଖାସ୍ କଥା ହେଲା, ଫିଲ୍ମଟିର

ସଫଳତାକୁ ନେଇ କେବଳ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ତଥା ମୋ ଡ୍ୟାଡି ଡେଭିଡ୍ ନୁହଁନ୍ତି ପୁଁ ମଧ୍ୟ ବେଶ୍ ଆଶାବାଦୀ ଅଛି । ମୋର ଯେତିକି ଆଶା ଅଛି ଫିଲ୍ମଟି ପ୍ରାୟ ଏଥର ଦୀପାବଳିରେ ହିଁ ରିଲିଜ୍ ହେବ । ତେବେ ଏ ନେଇ ପ୍ରଯୋଜନା ସଂସ୍ଥା ପକ୍ଷରୁ ଅଫିସିଆଲି ଘୋଷଣା ଖୁବ୍‌ଶୀଘ୍ର କରାଯିବ ।' ଏହି ଚଳଚ୍ଚିତ୍ରରେ ବରୁଣଙ୍କ ନାୟିକା ସାଜିଛନ୍ତି ସାରା ଅଲ୍ଲା ଖାଁ । ସୂଚନାଯୋଗ୍ୟ ଏହାପୂର୍ବରୁ ଡେଭିଡ୍‌ଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶନାରେ ନିର୍ମିତ 'କୁଲି ନଂ ୧' (ଗୋବିନ୍ଦା, କରମ୍ମା କପୁର) ହିଟ୍ ହୋଇଥିଲା । ତେବେ ବରୁଣ-ସାରା ଅଲ୍ଲା ଖାଁ ଅଭିନୀତ ଏହାର ରିମେକ୍ ଫିଲ୍ମଟି ଦର୍ଶକଙ୍କୁ କେତେ ପ୍ରଭାବିତ କରୁଛି ତାହା ଦେଖିବାକୁ ବାକି ରହିଲା ।

ଆଇଟମ୍ ନମ୍ବର ପାଇଁ...

ନୂଆ ସିନେମାର କାହାଣୀ ବିଷୟରେ ଜାଣିବା ପରେ ସେ ଖୁସିରେ ଉଛୁଳି ଉଠିଥିଲେ । ଏପରି କି ନିଜ ଭୂମିକା ତାଙ୍କର ଆକ୍ଟିଂ କ୍ୟାରିୟର ପାଇଁ ଚର୍ଚ୍ଚା ପଏଣ୍ଟ ହେବ ବୋଲି ସେ କହିଛନ୍ତି । ହେଲେ ଠିକ୍ ସେତିକି ବେଳକୁ ଏଥିରେ କେଁ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିଲା । ହଠାତ୍ କାହାଣୀରେ ଏକ ଆଇଟମ୍ ନମ୍ବରଟି ଯୋଡ଼ି ଏଥିରେ ନାଟିବାକୁ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଯୋଜନା ସଂସ୍ଥା ପକ୍ଷରୁ କୁହାଯାଇଥିଲା । ବାସ୍, ତା'ପରେ ବୋକ୍ସକିରେ ପଡ଼ିଯାଇଥିଲେ ଅଭିନେତ୍ରୀ ଜଣକ । ହଁ, ସେ ହେଲେ ସୁମ୍ନା କୁରେସୀ । କଥା କ'ଣ କି

ନିକଟରେ ଜଣେ ନୂଆ ପ୍ରଯୋଜକ ତାଙ୍କର ସିନେମାରେ ସୁମ୍ନାଙ୍କୁ ନାୟିକା ଭାବରେ ସାଇନ୍ କରାଇବାକୁ ଚାହଁଲେ । କାହାଣୀ ଏବଂ ନିଜ ଭୂମିକା ବିଷୟରେ ଜାଣିବା ପରେ ତାଙ୍କର ଖୁସି ବନ୍ଧବାଡ଼ ମାନି ନ ଥିଲା । ହେଲେ ଯେତେବେଳେ ଆଇଟମ୍ ନମ୍ବର କଥା ଉଠିଲା ସେତେବେଳେ ସୁମ୍ନାଙ୍କ ହୋସ୍ ଉଡ଼ିଯାଇଥିଲା । ଏ ନେଇ ସେ କହନ୍ତି, 'ଏଥିରେ ସଂଯୋଜିତ ଆଇଟମ୍ ନମ୍ବରରେ ମୋତେ ନାଟିବାକୁ କୁହାଯାଇଛି । ହେଲେ ଏ ନେଇ ମୁଁ ଫାଇନାଲ୍ ଡିସିସନ ନେଇପାରିନାହିଁ । କାରଣ ଏହାପୂର୍ବରୁ ନିଜକୁ ମାନସିକ ସ୍ତରରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ହେଲେ ଏଥିପାଇଁ ମୁଁ ଅଧିକ ପାରିଶ୍ରମିକ ଦାବି କରୁଛି ବୋଲି ଯାହା ଶୁଣାଯାଉଛି ତାହା ମିଛ ।'

ସୁମ୍ନା

ତାପସୀ ଯାହା ଚାହୁଁଥିଲେ

ତାପସୀ ଯାହା ଚାହୁଁଥିଲେ ତାହା ନିକଟରେ ପୂରଣ ହୋଇଛି । କଥା କ'ଣ କି ଅନୁଭବ ସିଦ୍ଧାଙ୍କ ପରି ନାନୀ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକଙ୍କ ଫିଲ୍ମରେ ପୁଣି ଅରେ ଆକ୍ଟିଂ କରିବା ତାଙ୍କର ଏକ ଆଶା ଥିଲା । ପୁଣି ଏମିତି ସଂଯୋଗ ଏହି ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ତାଙ୍କର ଆଗାମୀ ଫିଲ୍ମ ପାଇଁ ତାପସୀଙ୍କୁ ସାଇନ୍ କରାଇଛନ୍ତି । ଏକଥା ପ୍ରାୟ ଅନେକ ଜାଣନ୍ତି ଯେ ତାପସୀଙ୍କ ଅଭିନୀତ 'ଅସ୍ପତ' ଚଳଚ୍ଚିତ୍ରଟି ଫେବୃୟାରୀରେ ରିଲିଜ୍ ହୋଇଥିଲା, ଆଉ ସିନେମାଟି ଦର୍ଶକଙ୍କୁ ବେଶ୍ ପ୍ରଭାବିତ କରିଥିଲା । ଏହି ଫିଲ୍ମର ନିର୍ଦ୍ଦେଶନା ଦେଇଥିଲେ ଅନୁଭବ ସିଦ୍ଧା । ତେବେ ନିକଟରେ ଜାତିପ୍ରଥାକୁ ନେଇ ଅନୁଭବ ଏକ ସିନେମା ନିର୍ମାଣ କରିବାକୁ ଯୋଜନା କରିଥିଲେ । ଏହାର ନାୟିକା ଭୂମିକାରେ ଆଉ କାହା କଥା ନ ଭାବି ସିଧାସଳଖ ତାପସୀଙ୍କୁ ଯୋଗାଯୋଗ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସେ ମଧ୍ୟ ଆଖିବୁଜି ଏଥିରେ ରାଜି ହୋଇଯାଇଥିଲେ । 'ଅନୁଭବଙ୍କ ପରି ଜଣେ ନାନୀ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକଙ୍କ ସହ ବ୍ୟାକ୍-ଟୁ-ବ୍ୟାକ୍ ଦୁଇଟି ସିନେମାରେ ଅଭିନୟ କରୁଛି । ଗୋଟିଏ (ଅସ୍ପତ) ରିଲିଜ୍ ହୋଇସାରିଛି । ନୂଆ ସିନେମାର ପ୍ରାରମ୍ଭିକ କାମ ଚାଲୁରହିଛି । ଏହି ଫିଲ୍ମଟି ମଧ୍ୟ ହିଟ୍ ହେବ ବୋଲି ଆଶା ରଖିଛି ବୋଲି କହନ୍ତି ତାପସୀ ।'

ତାପସୀ

ଟୁ-ଇନ୍-ଓନ୍ ଦୀପକ

ଅଭିନେତା ଦୀପକ ଏଥର ଆଉ ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଚୁଲାଇଛନ୍ତି । ଅନାମ ଚରଣ ସାହୁଙ୍କ ପ୍ରଯୋଜିତ 'ଚୋରି ଚୋରି ମନ ଚୋରି'ରୁ ସେ ତାଙ୍କର ବଡ଼ ପରଦା କ୍ୟାରିୟର ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ । ତା'ପରେ ବେଶ୍ କେତୋଟି ସିନେମାରେ ଅଭିନୟ କରି ସେ ନିଜକୁ ଜଣେ ଆଗଧାଡ଼ିର ଅଭିନେତା ଭାବରେ ପରିଚିତ କରାଇପାରିଛନ୍ତି । ଏବେ ସେ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ନିର୍ମାଣ କ୍ଷେତ୍ରରେ ପାଦ ଦେଇଛନ୍ତି । ହୋମ ବ୍ୟାନର ତରୁଜା ସିନେ ପ୍ରଡକ୍ସନରେ ନିର୍ମିତ ହେଉଛି ଏକ ଭିନ୍ନ ଧରଣର ଓଡ଼ିଆ ସିନେମା 'ପଲ୍ ପଲ୍ ତତେ ଚାହେଁ' । ଖାସ୍ କଥା ହେଲା, ଏହି ଚିତ୍ରର ପ୍ରଯୋଜନା ଦୀପକ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ତା'ସହ ଏହାର ନାୟକ ଭୂମିକାରେ ମଧ୍ୟ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଛନ୍ତି । ତାଙ୍କ ଅପୋଜିଟରେ ସ୍ଟିନ୍ ଶେୟାର କରୁଛନ୍ତି ରଜ କୁଲିନ୍ ପ୍ରଡିଫୋଗିତାରେ ଅଂଶଗ୍ରହଣ କରି ଚର୍ଚ୍ଚିତ ହୋଇଥିବା ପ୍ରାଚୀ ଚୌଧୁରୀ । ଏହାର କାହାଣୀ ରଚନା କରିଛନ୍ତି ତରୁଜା ସାହୁ ଏବଂ ସଂଳାପ ରଚନା କରିଛନ୍ତି ଡ. ରଜନୀ ରଞ୍ଜନ । ନିର୍ଦ୍ଦେଶନା ଦେଉଛନ୍ତି ସୁଧାକର ବସନ୍ତ । ଚଳଚ୍ଚିତ୍ରରେ ସଂଯୋଜିତ ଗୀତଗୁଡ଼ିକୁ ସ୍ୱର ଦେଇଛନ୍ତି ଅଭିଜିତ୍ ମଲ୍ଲିକାଦାର । ଦୀପକ ଏବଂ ନବାଗତା ପ୍ରାଚୀଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଉକ୍ତ ସିନେମାର ବିଭିନ୍ନ ଭୂମିକାରେ ମାନସୀ ପାଲ, ପ୍ରଦ୍ୟୁମ୍ନ ଲେଙ୍କା, ପିଣ୍ଟୁ ନନ୍ଦ, ସରୋଜ ଦାସ, ନନ୍ଦସେନ୍ଦ୍ର ମଣି, ଦିକାଶ, ସୋମୁ, ମାନାକ୍ଷୀ, ଅଞ୍ଜଳି ଏବଂ ଟିକି ପ୍ରମୁଖ କଳାକାର ।

ଦୀପକ-
ପ୍ରାଚୀ

ଅଚିତା

ସୂଚନା
 ଏଠାରେ ଫଟୋ ପ୍ରକାଶ ପାଇବା ପାଇଁ କିଛି ଟଙ୍କା ଦେବାକୁ ପଡ଼େନାହିଁ। ଯୋଗ୍ୟ ବିବେଚିତ ଫଟୋ ହିଁ ପ୍ରକାଶ ପାଇବ।

ଆପଣଙ୍କ ପୁଅ ମତେଲ ମିରର୍ରେ ଦେଖିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ ଯୋଗାଯୋଗ: ଧରିତ୍ରୀ କୁଟ୍ଟିନ, ବି-୧୫ ରସୁଲଗଡ଼ ଶିଳ୍ପାଞ୍ଚଳ, ଭୁବନେଶ୍ୱର-୭୫୧୦୧୦
 ଫୋନ ନଂ: (୦୬୭୪) ୨୫୮୦୧୦୧
 ଫଟୋ ସୌଜନ୍ୟ: ଓଡ଼ିଶା ଫ୍ୟାଶନ ଭିଲ୍ଲା

ହାଃ ହାଃ

ଗୁପ୍ତ
 ଆକ୍ସିଡେଣ୍ଟ ହୋଇଥିବା ରୋଗୀଙ୍କୁ ଡାକ୍ତର- ତମ ଗୁପ୍ତ କ'ଣ ?
 ରୋଗୀ- 'ଆଜାଦ୍ ପରିଦେ' ।
 ଡାକ୍ତର- କୁହ ଗୁପ୍ତ ପଚାରୁଛି, ହ୍ମାନ୍ ଆପ୍ ଗୁପ୍ତ କୁହୁଁ ।

ପ୍ରେଷ୍ଟିଜ୍
 ରାଜୁ ବାପାଙ୍କୁ- ବାପା, ଟିକେ କାର୍ ଚାବି ଦେଲ ।
 ବାପା- କାହିଁକି ?
 ରାଜୁ-ଆଜି କଲେଜରେ ଫଙ୍କ୍ସନ୍ ଅଛି । ୧୧ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କିଆ କାରରେ ଗଲେ ମୋର ପ୍ରେଷ୍ଟିଜ୍ ବଢ଼ିବ ।
 ବାପା- ଏଇ ନେ ୧୦ ଟଙ୍କା । ଆଉ ୨୫ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କିଆ ବସ୍ରେ ପଲେଇକୁ । ତୋର ପ୍ରେଷ୍ଟିଜ୍ ଆହୁରି ଅଧିକ ବଢ଼ିଯିବ ।

ସ୍ୱଚ୍ଛ ପଦାର୍ଥ
 ଶିକ୍ଷକ- ସ୍ୱଚ୍ଛ ପଦାର୍ଥ କହିଲେ କ'ଣ କୁହ ?
 ପିଲାମାନେ- ଜାଣିନୁ ସାର୍ ।
 ଶିକ୍ଷକ- ଯାହା ମଧ୍ୟ ବେଲ ଆମେ ଦେଖିପାରୁ ତାହା ହେଉଛି ସ୍ୱଚ୍ଛ ପଦାର୍ଥ । ଏବେ ପିଲେ ଏହାର ଏକ ଉଦାହରଣ ଦେଲ ।
 ପପୁ- ସାର୍, ଝରକା ।

ଏ ନାବେ ଗୁରୁ କର୍ଣ୍ଣଧାର...

ଜୀବନ ଉଦ୍ଧାର ପାଇଁ ଗୁରୁଙ୍କର ଆବଶ୍ୟକତା କେତେ- ଏହାକୁ ପ୍ରମାଣିତ କରିବା ପାଇଁ ଭକ୍ତକବି ଜଗନ୍ନାଥ ଦାସ 'ଶ୍ରୀମଦ୍ ଭାଗବତ'ର ଏକାଦଶ ସ୍କନ୍ଧରେ ପରମ ଭଗବତୀ ଭାଷାରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବାକୁ ଯାଇ ଲେଖିଲେ- 'ସର୍ବ ଶରୀର ମଧ୍ୟେ ସାର, ସୁଲ୍ଭ ନର କଲେବର ସୁଲଭ ନାବ ରୂପେ ଘଟେ, ବନ୍ଧନ ଭବସିନ୍ଧୁ ତଟେ ଏ ନାବେ ଗୁରୁ କର୍ଣ୍ଣଧାର, ମୁହିଁ ଅନୁକୂଳ ସମୀର ଏମନ୍ତ ନାବ ଆଉ କୁଳେ, ଯେବା ନ ତରେ ଭବ ଜଳେ ସେ ନରହୀନ ମୃତ୍ ପତି, ଜାଣ ତାହାକୁ ଆନୁଯାତୀ । ଏ ଶରୀର ହେଉଛି ଏକ ନାବ। ତଜା। ଏ ଭବ ସାଗରକୁ ଏହି ତଜା ସ୍ୱାରା ପାରି କରିହେବ। ହେଲେ ଯଦି ତଜାରେ ନାଉରା ନାହିଁ... ? ପାରି ହେବ କେମିତି ... ? ମହାମନା ଦାସେ କହିଲେ ତଜା ଅଛି ମାନେ ନାଉରାଟିଏ ନିହାତି ଲୋଡ଼ା। ତେବେ ଆମ ଜୀବନ ତଜାର ନାଉରା କିଏ ହେବେ ? ସେ ନାଉରା ହେଉଛନ୍ତି ଗୁରୁ। ବିନା ଗୁରୁରେ ଶରୀର ନାବ ଏହି ସଂସାରରେ ସୁରୁଖୁରୁରେ ଚାଲିପାରିବ ନାହିଁ। 'ଗୁରୁଗୀତା'ରେ ଗୋଟିଏ ବକ୍ତୃତା କଥା ଲେଖା ଅଛି। ଶିବ କହୁଛନ୍ତି ମା' ପାର୍ବତୀଙ୍କୁ। ହେ ପାର୍ବତୀ! ଏ ଜୀବନରେ ଯିଏ ମନକୁ ମନ ଯୋଗ, ଜପ, ତପ ଆଦି କରେ ତାକୁ କି ଫଳ ମିଳେ ଜାଣିଛନ୍ତି ? ମା' କହିଲେ ପ୍ରଭୁ ଆପଣ କହୁନାହାନ୍ତି। ଭଗବାନ ଶିବ କହିଲେ- ନ ତସ୍ୟ ସଫଳଂ ଦେବୀ ଶିଳାୟାମ୍ ସୁପ୍ତ ବାଜବତ୍। ପାଠକେ, ପାହାଚ ଉପରେ ଆପଣ ଯଦି କୋଣଳା, ପାଳଙ୍କ କି କଖାରୁ ମଞ୍ଜି ନେଇ ପକାଇଲେ ଗଛ ଉଠିବ ତ ? ଆଦୌ ନୁହେଁ। ବିନା ଗୁରୁରେ ନଇ ପାର ହେବା ପାଇଁ ଅବା 'ଗୁରୁବାଦ'କୁ ଖଣ୍ଡନ କରୁଥିବା ଅନେକ ଯୁକ୍ତିବାଦୀ ଜୀବ ଅଛନ୍ତି

ଚିନ୍ତା ଚିନ୍ତନ ଶ୍ରୀ ସନ୍ଧ୍ୟାସୀ

ଏ ଦୁନିଆରେ। ସେମାନେ କେବଳ ଯୋଡ଼ିଏ ଭଣ୍ଡ ସାଧୁଙ୍କ କଳାକାରନାମା ଦେଖି ଏଭଳି ମନ୍ତବ୍ୟ ଦିଅନ୍ତି। ସେମାନଙ୍କର ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟ ଯେ, ସେମାନେ ଜୀବନରେ କେବେ ବ୍ରହ୍ମଜ୍ଞ ଗୁରୁଙ୍କ ହାତୁଡ଼ରେ ପଡ଼ି ନାହାନ୍ତି। ଚୋପା ଛାଡ଼ି ଯାଇଥାନ୍ତା। ଆରେ ବାବୁ, ଯେତେବେଳେ ରାମ, କୃଷ୍ଣ, ରାମକୃଷ୍ଣ ଏବଂ ବିବେକାନନ୍ଦଙ୍କ ପରି ମହାତ୍ମାମାନେ ଗୁରୁ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି, ଆମେ କେଉଁ ଗାଈର ଗୋବର ଯେ ? ଆମେ କ'ଣ ଏଇ ଅବତାରମାନଙ୍କଠାରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ? ? ଅନେକ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ମନରେ ଜାଣାସାଧିତ ଭଳି ମାନେ- ଏ ନାବେ ଗୁରୁ କର୍ଣ୍ଣଧାର, ମୁହିଁ ଅନୁକୂଳ ସମୀର। ଉକ୍ତ ପଦରେ 'ଗୁରୁ'ଙ୍କୁ ତ ଆମେ ଚିହ୍ନିଲୁ। ହେଲେ ଏ ଯେଉଁ 'ମୁହିଁ' ବ୍ୟକ୍ତିଟି କିଏ ? ଆମେ ତ ଗୁରୁଙ୍କୁ ଭଗବାନ ବୋଲି ଭାବିଲୁ। ଗୁରୁ ହିଁ ଭଗବାନ। ଏଠି 'ମୁଁ' ବୋଲି ଅନ୍ୟ ଏକ ଚରିତ୍ର ଆସିଲେ କେଉଁଠୁ। ପାଠକେ, ଉକ୍ତ ପ୍ରସଙ୍ଗକୁ ନେଇ ଆମ ସାଧୁସମ୍ପର୍କ ମହଲରେ ଅନେକ ପର୍ଯ୍ୟାଲୋଚନା ହେବାର ଆମେ ଶୁଣିଛୁ। ବହୁ ବିଦ୍ୱାନ ଏବଂ ବ୍ରହ୍ମଜ୍ଞ ସମ୍ପର୍କ ମତ ଏଇୟା - ଏଠି 'ମୁଁ' କହିଲେ ପରମାତ୍ମାଙ୍କୁ ବୁଝାଏ। 'ଗୀତା'ରେ ତ ଏହି 'ମୁଁ' ବା 'ଅହ'ର ବହୁ ପ୍ରୟୋଗ ଅଛି। 'ବିଭୂତି ଯୋଗ'ରେ ଯୋଗେଶ୍ୱର କହିଛନ୍ତି- ମୁଁ ପକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଗରୁଡ଼, ସର୍ପମାନଙ୍କ ଭିତରେ ବାସୁକି, ପର୍ବତମାନଙ୍କ ଭିତରେ ହିମାଳୟ ଇତ୍ୟାଦି ଇତ୍ୟାଦି। କେବଳ ସେତିକି ନୁହେଁ, ପୁଣି ବି କହିଛନ୍ତି 'ଅହ' ହିଁ ସର୍ବ ଯଜ୍ଞନା...। 'ମୁଁ' ହିଁ ସର୍ବ ଯଜ୍ଞର ମୂଳ ଏବଂ ଭୋକ୍ତା ମଧ୍ୟ। ସକଳ ଫଳ ମୁଁ ଦିଏ। ନାଉରା ତଜାଟିକୁ ବାହି ନେବ। କିନ୍ତୁ ପବନ ଯଦି ଅନୁକୂଳ ନ ହେଲା... ? ଭାଗବତର ଉକ୍ତ ପଦରେ ଅନୁକୂଳ ପବନ ହେଲେ ଈଶ୍ୱର। ପବନ ହିଁ ପରମାତ୍ମା। ସେ ଆମ ଭିତରେ ଅଛନ୍ତି। ଗୁରୁଙ୍କ କାମ ହେଲା ଆମକୁ ନେଇ ପରମାତ୍ମାଙ୍କ ସହ ଯୋଡ଼ିବା। କିନ୍ତୁ

ସମୟର ବିତମ୍ଭନା ଏୟା ଯେ, ତଥାକଥିକ ଅନେକ ଗୁରୁ ନିଜକୁ ଭଗବାନ ବୋଲି ଭାବୁଛନ୍ତି। କିଏ କିଏ ନାରାୟଣଙ୍କ ପରି ସପ୍ତଫେଣୀ ଖଟରେ ଶୋଇଲେଣି ତ, କୃଷ୍ଣଙ୍କ ପରି କିଏ ହାତରେ ବଂଶୀ ଏବଂ ମୁଣ୍ଡରେ ମୟୂର ଚୁଳ ବାନ୍ଧି ବୁଲିଲେଣି। ଏମାନେ ସବୁ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ମାନସିକ ରୋଗରେ ଆକ୍ରାନ୍ତ ପାଗଳ ବୋଲି ହରିଦ୍ୱାରର ଜଣେ ବ୍ରହ୍ମଲୀନ ସର ମତ ଦିଅନ୍ତି। ଠାକୁର ଅଭିରାମ କହିଲେ- ଏକଲ ଗୁରୁ ଜଗନ୍ନାଥ, ଆଉ ବା କେ ହେବ ସମର୍ଥ। ଜଣେ ଶିଷ୍ୟ ତା ଗୁରୁଙ୍କୁ ଭଗବାନ ବୋଲି ମାନିପାରେ। ଏଥିରେ ତା'ର ମଜାଳ ଥାଏ। କିନ୍ତୁ ଜଣେ ଦେହଧାରୀ ଗୁରୁ ନିଜକୁ ଭଗବାନ ବୋଲି ମନେକରିବା ତା'ର ଅଧୋଗତିର କାରଣ ହୋଇଥାଏ। ଅନେକ ଅଧ୍ୟାତ୍ମପ୍ରାଣ ବ୍ୟକ୍ତି ସମର୍ଥ ଗୁରୁଟିଏ ପାଇବା ପାଇଁ ଜୀବନ ସାରା ବହୁ କଷ୍ଟରତ କରିଥାନ୍ତି। କାହା ପାଖରେ ଗୁରୁ ନିଜେ ଆସି ମଧ୍ୟ ପହଞ୍ଚି ଯାଆନ୍ତି। କିନ୍ତୁ ତତ୍ତ୍ୱକଥା ଏଇଆ ଯେ, ପରମାତ୍ମାଙ୍କ କୃପା ହେଲେ ସେ ହିଁ ଆମ ମନ ଲାଖି ଗୁରୁ ପଠାଇବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଥାନ୍ତି। ଆପଣ ଖୋଜନ୍ତୁ ବା ନ ଖୋଜନ୍ତୁ ତାଙ୍କ କୃପା ହେଲେ ତାଙ୍କୁ ହିଁ ପାଇବେ। କିନ୍ତୁ ଜୀବନରେ ଗୁରୁଙ୍କୁ ବରଣ କରିବା ଥୟ। ଯଦି ଆପଣଙ୍କ ସାମ୍ନାରେ ଗୁରୁ ଏବଂ ଭଗବାନ ଉଭୟ ଠିଆ ହୋଇ ଯାଆନ୍ତି ସେତେବେଳେ ଭଗବାନ ଗୁରୁଙ୍କ ବିନା ମାଧ୍ୟମରେ ଚାହିଁଲେ ବି ଆପଣଙ୍କୁ କୃପା କରିପାରିବେ ନାହିଁ। ଏହାର ଏକ ସୁନ୍ଦର ଉଦାହରଣ 'ରାମଚରିତ ମାନସ'ର 'ଅହଲ୍ୟା ଉଦ୍ଧାର' ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଅଛି। ଗୌତମ ରକ୍ଷାଙ୍କ ପତ୍ନୀ ଅହଲ୍ୟା। ବିଧିର ବିତମ୍ଭନାରେ ସ୍ୱାମୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅଭିଶପ୍ତ ହୋଇ ପଥର ପାଲଟିଗଲେ ସେ। ଉଦ୍ଧାରର ଉପାୟ ସ୍ୱରୂପ 'ରାମନାମ' ଜପରେ ନିମଗ୍ନ ରହିଲେ। ଜପ ସଫଳ ହେଲା। ମିଥୁଳାକୁ ଯିବା ରାସ୍ତାରେ ପ୍ରଭୁ ଅହଲ୍ୟାରୂପୀ ପଥରକୁ ଭେଟିଲେ। ହେଲେ ସେ ଏକ୍ୱଟିଆ ନ ଥିଲେ। ସାଙ୍ଗରେ ଆଣିଥିଲେ ଗୁରୁ ବଶିଷ୍ଠଙ୍କୁ। ବଶିଷ୍ଠ ଅନୁରୋଧ କଲେ ଶ୍ରୀରାମଙ୍କୁ-ପ୍ରଭୁ, ବିଚରାଟି ବହୁଦିନ ହେଲା ପଥର ହୋଇ ଆପଣଙ୍କ ନାଁ ନେଉଛି। କୃପା କରନ୍ତୁ ରତ୍ନବୀର। ଗୁରୁ କହିବା ପରେ ହିଁ ପ୍ରଭୁ ରାମ ଅହଲ୍ୟାକୁ ଉଦ୍ଧାର କରିଥିଲେ। ପଥରରୂପୀ ଅହଲ୍ୟା ନିଜେ ଗୁରୁଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ବୋଲି କୃପାମୟ ରାମ ନିଜ ଚରଫରୁ ଗୁରୁଙ୍କୁ ଧରି ଅହଲ୍ୟା ପାଖରେ ପହଞ୍ଚି ଯାଇଥିଲେ। ଗୁରୁଙ୍କ ବତ୍ସରାଗକୁ ପ୍ରକାଶ କରିବା ପାଇଁ ଏହାଠୁ ବଳି ବଡ଼ ଉଦାହରଣ ଆଉ କ'ଣ ହୋଇପାରେ ? ସେଥିପାଇଁ ମାନସରେ ଲେଖା ଅଛି-ଗୁରୁ ବିଦୁ ଭବନିଧି ତରଜ ନ

କୋଇ। ଗୁରୁ ନିହାତି ଦରକାର। ଗୁରୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ପହିଲେ ନିଜକୁ ଭଲ ଭାବରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିନେବା ଜରୁରୀ। ମଞ୍ଜିକୁ ପୋତିବା ପୂର୍ବରୁ କ୍ଷେତକୁ ଉତ୍ତମ ରୂପେ କମିଶ କରିବା ଦରକାର। ନଚେତ ମଞ୍ଜି ନଷ୍ଟ ହୋଇଯିବ। ଠିକ୍ ସେହିପରି ଗୁରୁମନୁ ରୂପକ ବାଜ ଆମ ମନରୂପୀ କ୍ଷେତରେ ନିପତିତ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ମନକୁ ଶୁଦ୍ଧ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ। ଅନେକ ଲୋକ ଅଛନ୍ତି କିଛି ଭୌତିକ ସମ୍ପତ୍ତି ପାଇବା ଆଶାରେ କାହାଠୁ ଶୁଣାଶୁଣି କରି ବା କାହା ଚାପରେ ଗୁରୁଦାକ୍ଷୀ ନିଅନ୍ତି। କିନ୍ତୁ ପରେ ସେ 'ମନ୍ଦ'ରେ କିମ୍ପା ଗୁରୁବାକ୍ୟରେ ତା'ର ଶ୍ରଦ୍ଧା ଆଉ ବିଶ୍ୱାସ ରହେ ନାହିଁ। ଏପରି ହେବାର କାରଣ-କ୍ଷେତ ଠିକ୍ ଭାବେ ପରିଷ୍କାର ହୋଇନାହିଁ। ଅଳିଆ ବନ୍ଧା ହୋଇନି ମନରୁ। ସେଥିପାଇଁ ନବଧା ଭକ୍ତି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ 'ମାନସ'ରେ କୁହାଯାଇଛି 'ପ୍ରଥମ ଭଗତି ସଂତନ୍ତ୍ର କର ସଂଗା'। ଗୁରୁ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ପହିଲେ ସରମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗଲାଭ କର। ଏମିତି କିଛିଦିନ କରିସାରିବା ପରେ 'ଦୁସରି ରତି ମମ କଥା ପ୍ରସଂଗା'। ସରମାନଙ୍କ ପ୍ରଭାବରୁ ପ୍ରଭୁଙ୍କ କଥା ଶୁଣିବା ପାଇଁ ଏବେ ଅନୁରାଗ ଆସିବ। ବ୍ୟାକୁଳତା ଆସିବ। ଠିକ୍ ଏଇ ସମୟରେ ହିଁ ଗୁରୁ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇପାରେ। ଏମିତି ହେଲେ ଗୁରୁ ମନ୍ତ୍ର ଠିକ୍ କାମ କରେ। ଗୁରୁଙ୍କ ଉପରେ ଶ୍ରଦ୍ଧା ଆଉ ବିଶ୍ୱାସ ଥାଏ। ଜଣେ ସର ନଗର ପରିଭ୍ରମଣ କରୁଥିଲେ। ଏଇ ସମୟରେ ଜଣେ ଯୁବକ ସରଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସି 'ଦାକ୍ଷୀ ଦିଅନ୍ତୁ' ବୋଲି ଅନୁରୋଧ କଲା। ସର ମନା କଲେ। କିନ୍ତୁ ଯୁବକଟିର ଅଝଟପଣ ଦେଖି ବାଧ ହୋଇ ତାକୁ ଦାକ୍ଷୀ ଦେଲେ। ସକାଳର ଦାକ୍ଷୀଗ୍ରହଣ ପର୍ବ ପରେ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ସତ୍ସଙ୍ଗ ହେଲା। ସର ସେଦିନ ଗୀତାର 'ସର୍ବପୋନିଷଦ ଗାବୋ ଦୋଗ୍ତା ଗୋପାଳନନ୍ଦ...' ଶ୍ଳୋକଟି ଉପରେ ଆଲୋଚନା କଲେ। ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ମେଳରେ ଏହି ଯୁବକଟି ବି ବସିଥାଏ। କିନ୍ତୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅମନଯୋଗୀ ଜଣାପଡ଼ୁଥାଏ। ସତ୍ସଙ୍ଗ ପରେ ହରିବୋଲ ପଡ଼ିବାକୁ ଯାଉଥାଏ। ଠିକ୍ ଏହି ସମୟରେ ଯୁବକଟି ଉଠି ଠିଆ ହେଲା। ଠାଣିମାଣିରେ କହିଲା, ଗୁରୁଦେବ ଆପଣ ଯାହା କହିଲେ ମୁଁ ସ...କୁ ବୁଝିଗଲି। କିନ୍ତୁ ଶ୍ଳୋକରେ ଯେଉଁ 'ଦୋଗ୍ତା' ଶବ୍ଦଟି କହିଲେ, ଏହି ଦୁଇଟା ଗପ କିଏ ମୁଁ ଜାଣିପାରିଲି ନାହିଁ। ଭାବଭକ୍ତି ହୀନ ଏପରି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଚେଲା କରିଥିବାରୁ ସରଙ୍କଣଙ୍କ ବିଷୟ ବଦନରେ କହିଲେ - ପ୍ରଥମ ଗପ ତୁ। ତୋ ପରି ଅଯୋଗ୍ୟ ଲୋକକୁ ଦାକ୍ଷୀ ଦେଇଥିବାରୁ ଦ୍ୱିତୀୟ ଗପଟି ହେଉଛି ମୁଁ। -ଦିବ୍ୟାଲୋକ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ, ଡେଲେଜାପେଣ୍ଡ, କଟକ

ମହଙ୍ଗା ପ୍ରପୋଜାଲ

ମନରେ ଆଶା ଥିଲା ସେ ପ୍ରେମିକାକୁ ପ୍ରପୋଜ କରିବେ। ଆଉ ତାକୁ ନେଇ ଘର ବସେଇବେ। ହେଲେ ସେ ଜାଣି ନଥିଲେ ଯେ, ଏଇ ପ୍ରପୋଜ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ମହଙ୍ଗା ପଡ଼ିବ। ଆଉ ସେଥିଲାଗି ସେ ସର୍ବସ୍ୱାତ୍ତ ହୋଇଯିବେ। ଘଟଣାଟି ଘଟିଛି କ୍ରିଡ଼େନ୍ସର ସାଉଥ୍ ଯର୍କସାୟାରରେ। ଯୁବକଜଣକର ନାମ ପ୍ରକାଶ ନକରି ସାଉଥ୍ ଯର୍କସାୟାର ପାୟାର ଆଣ୍ଡ ରେସ୍ଟ୍ୱା ପକ୍ଷରୁ କୁହାଯାଇଛି ଯେ, ଯୁବକ ଗୋଟିଏ ବଡ଼ କମ୍ପାନୀରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି। ସେ ତାଙ୍କର ଜଣେ କଲିଗଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରୁଥିଲେ। ଅବଶ୍ୟ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରପୋଜ କରି ନଥିଲେ। ତେବେ ପ୍ରପୋଜ କରିବା

ପାଇଁ ସେ ଦିନେ ଏକ ଯୋଜନା ବନେଇଲେ। ସମଗ୍ର ଘରକୁ ହଜାର ହଜାର କ୍ୟାଣ୍ଡଲ୍ରେ ସଜେଇଦେଲେ। ଲିଠୁ ବି ଲଗେଇଲେ। ଲିକର ଆଣି ରଖିଲେ। ଚାଲିଲେ, ପ୍ରେମିକାକୁ ଡାକିବା ପାଇଁ। ପ୍ରେମିକା ଆସିଲେ ତାଙ୍କୁ ସେ ପ୍ରପୋଜ କରିବେ। ତେବେ ସେ ପ୍ରେମିକାକୁ ଧରି ଫେରିବା ବେଳକୁ ଘର ହୁତୁହୁତୁ ହୋଇ ଜଳୁଥିଲା। ସମଗ୍ର ଘର ନିଆଁର ଅଧିନକୁ ଚାଲିଯାଇଥିଲା। ଦମକଳ ବାହିନୀ ଆସି ନିଆଁ ଲିଭାଇଲା। ସତ। ହେଲେ ସେତେବେଳକୁ ସେ ସର୍ବସ୍ୱାତ୍ତ ହୋଇସାରିଥିଲେ। ଏହା ସତ୍ତ୍ୱେ ବି ଯୁବକଜଣକ ତାଙ୍କର ପ୍ରେମିକାକୁ ସେଇ ଜଳୁଥିବା ଘର ସାମ୍ନାରେ ପ୍ରପୋଜ କଲେ ଓ ପ୍ରେମିକା ତାଙ୍କର ପ୍ରପୋଜକୁ ବି ସ୍ୱୀକାର କଲେ। ଏହି ଘଟଣାଟି ସୋସିଆଲ ମିଡ଼ିଆରେ ଭାଇରାଲ ହୋଇଛି ଓ ଅନେକ ଏହା ଉପରେ ଚିପ୍ପଣି କରି ଲେଖୁଛନ୍ତି ଯେ, ଏହା ହେଉଛି ବିଶ୍ୱର ସବୁଠୁ ମହଙ୍ଗା ପ୍ରପୋଜାଲ।

ଗଛରେ ମଞ୍ଚା କରି ଅନ୍ଲାଇନ୍ କ୍ଲାସ

କିଲିକତାରେ ଶିକ୍ଷକତା କରନ୍ତି ସୁବ୍ରତ ପତି। ତେବେ ଲକ୍ଷ୍ମୀଭଣ୍ଡ ଯୋଗୁଁ ସେ ଫେରିଯାଇଥିଲେ ନିଜ ଗାଁ ଅହମ୍ମାକୁ। ହେଲେ ପିଲାଙ୍କ ପଢ଼ାରେ ଯେମିତି ବ୍ୟାଘାତ ସୃଷ୍ଟି ନ ହୁଏ ସେଥିପାଇଁ ସେ ଅନ ଲାଇନ୍ କ୍ଲାସ୍ ଜାରି ରଖିବାକୁ ଭାବିଲେ। କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ ଗାଁ ଏକ ଉପାନ୍ତ ଅଞ୍ଚଳ ହୋଇଥିବାରୁ ସେଠାରେ ନେଟଓ଼ର୍କ କେବେ ରହୁ ଥିଲା ତ କେବେ ଦୁହେଁ। ପାଠପଢ଼ାରେ ଅନେକ ସମସ୍ୟା ଦେଖାଦେଲା। ସେଥିପାଇଁ ସେ ଆପଣେଇଲେ ଏକ ଅଭିନବ ଉପାୟ। ଚଢ଼ିଗଲେ ଗାଁର ଏକ

ଉଚ୍ଚା ନିମ୍ନ ଗଛ ଉପରେ। ଗଛର ଯେଉଁଠାରେ ନେଟଓ଼ର୍କ ଭଲରେ ଆସୁଥିଲା ସେଠାରେ ସେ ଏକ ଭାଡ଼ି ବା ମଞ୍ଚା ତିଆରି କଲେ। ଆଉ ତାରି ଉପରେ ବସି ଅନ୍ଲାଇନ୍ କ୍ଲାସ୍ କଲେ। ଅସହ୍ୟ ଖରା ହେଲେ ବି ତାଙ୍କର ଏଥିପ୍ରତି ଖାତିର୍ ନ ଥାଏ। ଯଦି ଝଡ଼ ବର୍ଷାରେ ମଞ୍ଚାଟି ଭାଙ୍ଗିଯାଏ, ପରଦିନ ସେପୁଣି ଅରେ ନୂଆ ଏକ ମଞ୍ଚା ତିଆରି କରନ୍ତି। ଦିନକୁ ଦୁଇଘଣ୍ଟା ସେ ଗଛ ଚଢ଼ି ମଞ୍ଚା ଉପରେ ବସି ଅନ୍ଲାଇନ୍ କ୍ଲାସ୍ କରନ୍ତି। ସାଙ୍ଗରେ ପାଣି ଓ ଖାଦ୍ୟ ବି ନେଇକି ଯାଇଥାଆନ୍ତି।

କାର୍ତ୍ତୁନ କର୍ମର

